

I flera av sina brev till de unga församlingar brister Paulus ut i ett lov till Gud Fadern och till Herren Jesus med ord som beskriver vem Han är och vad Han gjort för oss. I Kolosserbrevets första kapitel kan vi riktigt höra honom jubla. Det är inte svårt att hålla med Bibelforskningen som säger att versarna 13 till 20 var kända som en lovsångshymn i de tidiga församlingarna.

¹³*Han har räddat oss från mörkrets makt
och förflyttat oss till sin högt älskade sons kungarike.*

¹⁴*I Honom är vi friköpta,
våra synder är förlåtna.*

¹⁵*Han är den osynlige Gudens avbild, förstfödd över hela skapelsen.*

¹⁶*För i Honom skapades allt i himlarna och på jorden,
det synliga och det osynliga,
oavsett om det är tronfurstar
eller herradömen, eller makter, eller väldigheter,
allt är skapat genom honom och till honom.*

¹⁷*Han är till före allting.
Allt består genom honom.*

¹⁸*Han är huvudet för sin kropp, församlingen.
Han är begynnelsen,
den förstfödde från de döda,
för att han i allt skulle vara den främste.*

¹⁹*För det behagade Gud att låta hela fullheten bo i Honom*

²⁰*och genom Honom försona allt med sig,
sedan han skapat frid i kraft av blodet på hans kors -
frid genom honom både på jorden och i himlen.*

(Kärnbibelns översättning)

Så långt denna lovsång sjungen av de urkristna troende. Tänk om vi hade melodin...

Dessa versar utgör ett sådant koncentrat av Guds kärlek och nåd för oss att vi skulle behöva stanna upp i timmar för att fatta djupet och vidden i orden.

Därför nu några tankegångar på bara vers 14.

¹⁴*I Honom är vi friköpta,
våra synder är förlåtna.*

Vad menas egentligen med att vara friköpt?

För att förklara sitt budskap för sina läsare använde Paulus ofta bilder från deras vardag. När han då talar om att vi är ”friköpta” såg hans åhörare framför sig den vanliga slavhandeln.

Författaren S. Kettling beskriver hur en sådan slavhandel kunde se ut:

>På Korints marknad kunde man köpa apelsiner, persikor, grönsaker och diverse annat. Bland annat fanns ett stånd med *andra-poda*, d.v.s. med saker som har fötter som en man. Vad kan det vara?

Jo – slavar! Nu föreställer vi oss ett sådant stånd med *andra-poda*. Bredvid sina premiumvaror har säljaren också några överblivna rester som han har svårt att bli av med. Redan vid första blicken ser man varför. En utmärkt gestalt. Under flera år var han i händerna på en bestialisk slavägare som

pinade och misshandlade honom. Den gamla kroppen är översållad av ärr. Tom är mannens blick och samtidigt vettskrämd. En jämmerlig och krokryggig figur.

Folk värderar honom med blicken, känner på hans han revben, griper tag i hans käke, öppnar hans mun för att se efter tänderna och säger: Vad är det för mening med en sån där – skräp är det, inget annat än skräp till sophögen!

Men så kommer en och frågar: vad kostar han? Mannen lägger fram summan på bordet och säger: Kom med, du är min.

”Ni är köpta till ett högt pris –” skriver Paulus till Korintierna. Kontant – inte på avbetalning. Den gamla ägaren har ingen äganderätt längre! Inte för fem öre! Köpet är klappat och klart, ja oåterkallelig!

Dyrt köpta är vi, Du och jag. Inte med silver eller guld utan med Kristi dyrbara blod.

Du och jag – varenda en av oss är värd en hel Kristus. Det är valutan med vilken Gud har köpt oss.

Den som verkligen förstått det kan aldrig sluta att förundras över vilka vi är i Guds ögon.

Var och en av oss inte mindre värd än en Kristus –

Kontant betalt – och nu tillhör vi en ny Herre. Och så sker det som en slav bara kunde drömma om.

Från en grym sadist kommer han till en Herre som inte ta honom som en eller annan sak utan som ser en människa i honom och som vänligt ta emot honom i sitt hem.

Så börjar ett nytt liv för slaven. Hans gestalt rättas upp, hans blick får en ny glans, hans röst får klang.

En människa blir människa igen!

Så kommer dagen då hans Herre säger: Jag släpper dig fri! Här får du klädnaden som visar att du är fri! Jag har köpt dig fri och jag har rätten att släppa dig fri!”<

Så långt Kettlings beskrivning och tankegång som ska hjälpa oss att förstå ordet friköpt bättre.

Ja – friköpta är vi! Kanske jublar du nu tillsammans med Paulus. Friköpta är vi från mörkrets destruktiva makter och från döden. Friköpta med en valuta vars värde inte är beroende av börssvängningarnas upp och ner.

Våra synder är förlåtna – borttagna. Av Jesus tagna med upp till korset och fastsatta där. Och där ska vi låta dem vara. Med överströmmande tacksamhet.

Vi har det olika var och en, befinner oss i vårt inre i olika rum och tankar.

Men var du än befinner dig så föreslår jag dig att varje dag under kommande vecka hitta en stund där du stannar upp och begrunda innebörden av att du är friköpt. Tanken behöver djup rotfäste i ditt och mitt hjärta.

Vad tror du? Skulle det kunna lyckas?

Längre hän i Kolosserbrevet i kap 3 drar Paulus sedan flera logiska slutsatser med ett ”därför”.

Det ämnet tar vi framöver på nästa söndag.

”Min frid lämnar jag åt er” sa Jesus till sina vänner under avskedskvällen. Låt den friden bestämma ditt hjärtas riktning i veckan som kommer!

Klaus

P.S. Är du pigg på fortsättningen av Siegfried Kettlings tankar kring bilden av den friköpta slaven finns i den korta texten nedan. Ta gärna del i den!

Citatet i andakten och textutdraget nedan – som är fortsättningen – kommer från Siegfried Kettlings bok "Vem är du, Adam? – Guds historia med sina människor"

> Och Paulus fortsätter: Det är er situation! Därför: Ära då Gud med er kropp! 1 Kor 6:20.

Vad menar han med det?

Föreställer vi oss att denna förutvarande slav går en dag som fri medborgare på Korints gator. Då ser han plötsligt sin forne slavägare. När han känner igen hans ansikte med sitt grymma förvridna utseende, då kommer den gamla ångesten upp i honom. Då börjar knäna darra, den gamla skräcken tar fatt i honom. Han vill fly. Men redan har den andre honom fast och skriker: "hur vågar du att springa omkring så här, du rännstens kräk? Dit hör du, dit i rännstenen!"

Nu kommer det avgörande ögonblicket – ska han ge äran åt sin nya Herre? Eller ska han sjunka på knä inför sin gamla? Kommer det nya eller det gamla att segra?

Men då rättar sig den forne slaven upp och säger: "Vad har vi egentligen ännu med varandra att göra? Om du vill något så drar jag dig inför min nya Herre. Han ska sannerligen tala om för dig vad som gäller. För köpet är avslutat!"

"Ni är kontant köpta! Ärar då Gud med er kropp!" – det vill säga: gör Gud stor med hela ert liv.

När skuld vill anklaga er – Gud har segrat; när djävulen vill ängsla er, skakar av honom och ta honom med till er nya Herre (Kristna kallar det "bedja"), då har han inget mera att säga till om.

Om vi låter oss ängslas av de gamla makterna, så tar vi inte sanningen på allvar. Sanningen att vi verkligen och oåterkallelig är friköpta. Då "aväras"(vanäras) vi vår Räddare!

Bara ett ämne? – Ja ett ämne bara!

Paulus säger: "jag har bara ett ämne: Jesus Kristus, den korsfäste."

Men Paulus, har du verkligen inget annat att erbjuda? Inget mera intressant, mera kulturellt. Något vackrare, mera attraktivt? – "nej" säger Paulus, "Jag har bara ett tema, Jesus Kristus den korsfäste. Vi är så värdefull i Guds ögon att vi är värda Guds vrede*. Det är mycket! Vi är så värdefulla att vi är värda honom hans son. Det är så oändlig mycket mera. Ett större ämne vet jag inte om!" <

*Kettling utvecklar i boken tanken på en far som inte är axelryckande likgiltig gentemot sitt barn som inte vill lyda och bryter mot reglerna, utan som i stället fostrar och straffar beteendet. Barnet är för värdefull för att han inte skulle reagera. Det är "värt sin pappas vrede" – övers/mitt förtydligande